

BATTONYA ÉS KÖRNYÉKE

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Gróf Széchenyi-utca 1731/2. Kurth-főle ház.
hársz. alatt, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, előfizetési pénz és hirdetésdíj küldendő.
Hirdetések közlési díja megállapodás szerint.
Nyiltér soronként 50 fillér.

Főszerkesztő:
GALSAI POLGÁR JÓZSEF.
Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
TORONYI JÁNOS.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre 2 kor.
Egy óra 70 fill.
Egyes szám ára 16 fill.
Megjelenik minden vasárnap.

A legvérzőbb seb.

Andrássy Gyula gróf belügyminiszternek a múlt napokban az országgyűlésen elhangzott nagyérdéki felvilágosítása, az Amerikai kivándorlás ügyében egy interpellációra adott válasza, — széles köröknek, mondhatnók az egész magyar közvéleménynek figyelmét odairányítják az ország legvérzőbb sebére, a kivándorlásra. Valóban milliárdokra megy az a nemzeti tökevesztesség, melyet a hazai kivándorlás okoz és koránt sincs ki egyenlítő azokkal a pénzekkel, a melyeknek a felvidéken csak legenda híre van, hogy egy-egy szerencsésebb kivándorló itthon hagyott családjának mennyi pénzt küld haza. A hír szárnyán egy kis amerikai pénz ezrekre nő és nem csalódunk, ha a kivándorlás okát ebben találjuk leginkább.

Ha Amerikában mindenkinek olyan rózsásan menne a dolga, akkor miképpen történhetnék meg az, hogy a

legutóbb is 10,000 magyar honfitársunk jött haza a duzzadó reménység földjéről, Amerikából. 10,000 magyar, akik busan, csalódottan és azzal a szilárd elhatározással jöttek haza, hogy magukat még egyszer lóvá tenni nem engedik.

A határszéli rendőrkapitányok és a Fiuméből érkezett hivatalos jelentések szerint ugyanis rövid négy hét alatt 10,000 magyar munkás jött haza, akik azt beszélnek, hogy Amerikában az ujabban kivándorlók sorában a legsötétebb reménység, kétségbeesés van abban a tekintetben, hogy a mit előzőleg hirdettek, az új elnök választás befejezése után gazdasági fellendülés be fog következni. A jelek arra mutatnak, hogy egyelőre Amerikában nagyobb arányú gazdasági fellendülésről, az ezer meg ezer számra heverő munkás kezek foglalkoztatásáról szó sem lehet, és kétségtelen, hogy nem 10,000 számra jönnének a kivándorlók haza, akik az Oceánon oly keservesen csa-

lódta, hanem jóval nagyobb számmal, ha hajójegyre és utazásra lenne pénzük.

És jól lehet ilyen sötét a helyzet, nem szünetel az Amerikába való csábitás munkája. Az egész ország osztatlanul üdvözölheti tehát a belügyminisztert, aki a mainál még szigorubb birsággal kíván lesujtani azokra, akik hivatásszerű provizióért az itthonvalókat Amerikába csábitják. Mert annyi bizonyos, hogy nagyon érthetik ezek a gonoszczélzatu emberek a maguk dolgát, hogy ámbár Amerikát, amelyről ők arany hegyeket ígérnek, tizezrével hagyják el a megcsalódott honfitársak, mégis akad olyan vak, olyan jóhiszemű, olyan csalódni szerető ember, aki lépre megy és éppen most, amikor rosszabb időt nem választhatna, — Amerikába vitorlázik. Mert azt megtudnók érteni, hogy egy-két ember Amerikába se boldogul, de mindjárt tizezer ember? a ki vigau kifizeti a tetemes hajójegy árát (talán egész életének összes keresményét) s kiutazzék, meg megint

Dal a hétről.

Fura világ, amit élünk!
Biz' az szent igaz.
Tótágast áll minden vélünk,
Telünk rém pimasz.
Fogunk vacog, ázunk-fázunk,
No ez nem csuda,
De hogy közbe drukkolunk is,
Az aztán — fura . . .
— Rég ez nem volt ám szokás.
Nem volt szokás! . . .

Régi csendes, jó időkbe'
Más volt a szokás,
Bár ott se' volt ritka dolog
A fojtogatás.
Doromboló kis cicáink
Patkányt, egeret,
Róka, görény, csibéinkből
Fojtott eleget.
— Régen ez volt a szokás.
Ez volt a szokás! . . .

Régi csendes jó időkbe
Ez volt a szokás,
Becsuszott ám ide is már
Egy kis változás.
Patkány, egér, csibe, szárnyas
Vigan dudorász,
De a mi csigolyánk körül
Gyilkos kotorász . . .
— Ma ez nálunk így szokás.
Jó kis szokás! . . .

Hol itt, hol ott fojtanak meg
Egy csomó embert.
Azt se tudjuk: megérjük-e
A holnap reggelt.
Este kaszinóba menni
Dehogy is merek,
Kardot, pisztolyt, ágyut hordnak
Bátor emberek.
— Ez a legújabb szokás.
Kedves szokás! . . .

Itt a banda! ott a banda!
És még sincs' sehol.

Rendőrségünk, csendőrségünk
Buzgón sziumatol.
Hogy gyilkosnak híre sincsen,
Az már más dolog,
Ők megtették, mit tehettek:
Ütik a nyomot!
— De ez már nem új szokás.
Régi szokás! . . .

Bor.

A piros szegfű.

Nézem, nézem a hervadt, kis, piros szegfűt. De hogy piros, már sárga, csak én emlékszem rá, hogy piros volt valamikor. Alig merek hozzá nyulni, félek, hogy a hervadt levelek elporladnak az érintésre. Féltem örzöm a kis virágot. Ez az egyetlen emlék, mely Etelkától maradt. Egy kis szegfű és egy seb a szívemen. Melyik hagy el hamarabb. A szegfű elporlad. De a seb, úgy érzem, még élek be nem heged.

Valamikor kis szegfű, mikor még a sebzett szív boldogan dobogott, szép, illatozó virág voltál. Puha leveleid oda simultak a fekete

Az 1909 évre
megjelent

NAPTÁRAK

BATTONYÁN RUBER ISTVÁN
könyvnyomdájában kaphatók.

visszavitorlázunk, — ezt józan észszel senki se fogja gondolni. Bizony nyal úgy van, a miről különben az amerikai lapok állandóan írják, hogy a gazdasági válság tart, a gyárak csukva vannak, munka nincs és Amerikában csak azok a régebben kívándorlók tudnak megmaradni, a kik nem lévén teljesen vadidegenek, hiteltük van, a melyet kihasználnak abban a reményben, hogy majd csak virradnak jobb napok. Vagy azok maradnak, a kiknek a hazautazásra való pénzüik nincs meg és idehaza sincsen olyasvalakijük, a ki küldene számukra pénzt, ezzel kiváltaná őket a sötét rabságból, nyomorból.

Még mindig napirenden van Amerikában a munkanélküliek tüntetése, az éhezők fenyegetőzése, a tömegbe állása és részükről az élelmiszer szállító vonatok megtámadása. A helyzet még kegyetlenebbnek ígérkezik a hidegebb idők beálltával. Munka? Munkásoporulat pedig legfeljebb csak a legvérmesebb amerikai számitás szerint is, legföljebb abban az arányban várható, hogy az Amerikába elhelyezett munkásokat fogják tudni elhelyezni. Új bevándorlókra Amerikának nincs szüksége. Azért mondják oly sűrűn az Amerikába vándorolni akaróknak, hogy — vissza.

KÜLÖNFÉLÉK.

Kövér Béla mezőkovácsházi főszolgabíró jubileuma.

A mezőkovácsházi járásbeli községi jegyzők és járási tisztviselők folyó

hajfűrtökhöz. Csábosan, ingerlően néztél le rám Etelka hajából, mintha mondani akartad volna: végy magadhoz, te legjobban vigyázol reám, nem engedsz a földön eltaposztatni. — Nyomban az enyém lettél, szirmaidon elhoztad hozzám a szeretett nő csókját.

S míg nézem a virágot, a másik emlék is figyelmeztet, hogy ő sem hagyott el, — a szívem hevesen dobogni kezd, s egy forró könyecsepp hull a piros szegfűre. Elmerengek. Feltárlanak előttem a vele töltött boldog idők. Képzletben ott vagyok vele, újra a fürdő parkjában. Mintha még az Adria tenger hullámainak csendes moraját is hallanám. Hallom hangjának tiszta csengését, beszélgetésünk minden szavára emlékszem s gondolatban ismétlem azokat. Későn találkoztunk, neki már férje volt s egy kis gyermeke. — Miért kellett hát akkor megismerkednünk egymással? Rövid pár hétig voltam körülötte, az a pár hét legboldogabb ideje volt életemnek s egyuttal legtöbb szenvedéseimnek oka.

Mikor a nyári estéken sétáltunk a vadgesztenye fák lombjaival árnyékolt uton, parányi kezdet kezében tartva, éppen oly hangosan vert szívem, mint most, hogy rá gondolok. Édesen hozzám simulva oly sokszor vallotta be, hogy szeret. De mindig hozzá tette Etelka: hiába, már késő, inkább meghalok a fáj-

évi december hó 13-án vasárnapon tartják meg a járás több tisztviselőinek, intelligenciájának és polgárságának szépek ígérkező részvéte mellett Kövér Béla főszolgabíró jubilálását 25 évi tisztviselőkódése alkalmából Mezőkovácsháza községben. A járása közönségének szeretetét bíró tisztviselő ünnepeltetésében részt vesz úgy a falusi kisgazda közönség, mint a vidéki gentry is, a délelőttöt üdvözlések, isteni tisztelet, emléktárgyak átnyújtása fogja betölteni, délelőtt társas ebéd lesz. Minthogy Kövér a társadalom minden rétegében kedvelt ember, az ünnepélynek semmi féle zárt jellege nem lesz, mert hiszen az egész közönség hozta létre az ő köszöntésének gondolatát, a társas ebéden is, melynek ára mérsékelten lesz megszabva, részt vehet minden tisztességes polgár, a ki iránta tiszteletet érez, mégis az érdeklődőket kéri a rendezők, hogy a társas ebéden való részvételüket Kovacsich Dezső mezőkovácsházi helyettes szolgabíró urnál, ha ez nem volna lehetséges Faludy Károly csanádapáczai jegyző urnál, vagy bármely mezőkovácsházi járási jegyzőnél azonnal bejelenteni sziveskedjenek, hogy ellátásuk kellőképen biztosítva legyen.

Elfogták az egyik fojtogatót.

Távirat: „Kir. járásbíró Battonya, Petrovics Dusan és Szelezsán Orestia gyilkosa, Geesei Sándor, volt aradi lakos, üldözés közben Ref.-Kovács házában felakasztotta magát. Kérem a vizsgálóbíró kiszállítását.

Deszpot, járásörmester.“

dalom sulya alatt, de nem hagyom el öreg férjemet, ki oly jó hozzám s én vagyok mindene. Akkor még is boldog voltam, oly boldogító a tudat, hogy szeret s legalább láthattam őt.

De mikor jött az elválás órája, mikor csókom érintette kezét, éreztem, hogy magával viszi egész boldogságomat. Sirt, omlottak ragyogó fekete szeméből a könnyek. Oh mint szerettem volna azokat a forró gyöngyszemeket csókjaimmal felszáritani. Még egy visszapillantás, s a kocsi elrobogott a vendégfogadó elöl, mely annyi boldog óráknak vol tanuja.

S én ott álltam nézve utána, nézve a kis fehér kendő után, mit bucsuzól lobogtatott kezében. Míg végre eltűnt szemeim elöl a kis kendő, a kocsi. A fájdalomtól megtörve dültem a padra s ott ültem sokáig, míg a hűvös éj, az északi szél hidege megborzongatá testemet.

Azóta nem láttam, de úgy érzem, hogy ő is gondol rám sokat.

Etelkám! Sűrűn megjelen lelki szemeim előtt kedves alakod, s oly sokszor átélem gondolatban a veled töltött boldog napokat. — S mikor kezembe akad az egyetlen emlék, mit tőled kaptam, a kis, piros szegfű, hullatom rá könnyeim, jelölül, hogy nem tudlak soha, soha feledni.

Toronyi János.

E pár sor elolvasása után szinte megkönnyebbülve sóhajt fel az olvasó: „na, végre sikerült ártalmatlanná tenni az egyik tettet.“ Igaz ugyan, hogy ő maga tette magát ártalmatlanná, ez azonban mindegy. A rettenetesen felízgatott közönség csak a végeélt látja elérve: ez ugyan nem fog többé fojtogatni. Akadnak azonban vér- és bosszuszomjas emberek, a kiknek ez nem elégtétel, a kik fogcsikorgatva, valami névtelen kéj mámorító hatása alatt hihetetlen kegyetlenséggel szerettek volna elégtételt szerezni a kilene ártatlanul megfojtott életért. A kik a szemet-szemért, fogat-fogért s más eféle elvek alapján állva, tán még azokat is szeretnék egy kicsit meglineselni, a kik a humanizmus frázisa alatt az ilyen gazságok megtorlásaként elegendőnek tartották az életfogytiglani fegyházat vagy a belépőjeggyel megtekinthető kötéshalált.

Természetesen minket érdekel elsősorban, hogy a garázdálkodó fenevadakat biztonságba helyezték, a hir vétele után tehát nyomban érdeklődünk az eset bővebb részletei iránt. S meg is kaptuk egy kissé boszantó tartalommal az óhajtott bővebb részleteket, a miut it következik. Néhány nap előtt beállított Ref.-Kovács házában egy családdal egy 20 év óta nem látott rokon. Hogy miért, vagy miért ne? — nem tudjuk, elég az hozzá, hogy az előjárásának gyanus volt az idegen, elküldte hát hozzá az egy szál emberből álló rendőrséget, hogy igazolja magát, meghagyván egyszersmind azt is, hogy kellő igazolás után vegyen róla lehetőleg tüzetes szemlélyleírást. A rendőr el is ment, a kinek látára azonban a gyanuba fogott rokon egy szalmakazalban keresett igazolást. Bebujt, a menynyire csak birt, de nem birt egészen, egy része kimaradt a szalmából. Nem állítjuk határozottan, hogy milyen helyzetben volt, de a rendőr nem tudott így róla szemlélyleírást vagy mit venni. Jobbnak látta hát a kimaradt fülénél fogva kihuzni. Az ekként igazán megosipett családtag azonban újabb igazolásra határozta el magát: futni kezdett. Békességesebb időben igen szép pályát futtatott volna be e téren sokat ígérő tehetségével, hanem hát most elfogták. Még zihát a keble a futástól, a mikor a község házára kísérték, tehát — hogy kipihenje magát — besuhták a községi fogdába. Közismert azonban a községi fogdák megbízhatósága, a mit egyébként az is bizonyít, hogy a rég nem látott rokon ügyesen megszökött, de ismét elfogták. S ő, hogy következetességét az erőszakoskodóknak megmutassa — megint megszökött, s mint a távirat is mondja, üldözés közben felakasztotta magát. A helybeli járásbíró táviratban kérte az ügyészség intézkedését, az ügyészség azonban engedélyezte a hulla eltemetését. Utóbb már oly híreket is terjesztettek, aminkha az elfogott hulla nem is volna a mindenféle körözött egyénnel azonos.

Későbbi telefon értesítésünk alapján azonban illetékes helyről megerősítették előbbi híreinket. A m.-kovácsházi csendőrség ugyanis kihallgatta az üldözött ember hozzátartozóit, a kik bevallották, hogy igenis, az öngyilkossá lett ember egyike a titokzatos fojtogatóknak. A csendőrség ez alapon tovább nyomoz, s valószínű, hogy még a mai nap folyamán elfogják a többi tettet is.

— Közgyűlés. A „Csanádmegyei Gazdasági Egyesület“ november hó 9-én Makón, a vármegyeház kistermében délelőtt fél 11 órakor közgyűlést tart, melynek tárgya: Az 1909. évi költségvetés megállapítása és folyó ügyek.

— Hymen. Czibulás László állami iskolai tanító a mai napon tartja eljegyzését Németszentpéteren Szekerka Ta-

más földbirtokos és malomtulajdonos leányával Etelkával. Szívükből sok szerencsét kívánunk.

— **Köszönetnyilvánítás.** A tornyai róm. kath. hitközség válaszmánya által f. évi november hó 22-én rendezett mulatságon, melynek tiszta jövedelme egy a „Magyarok nagyszonya“ című kápolna felépítésére fordították, a következők fizettek felül: Lukáts Imre, Lukáts János 5—5 kor. Kádas Ida 3 kor. Lovrits István, Németh Sándor 2-60—Gulyácsy István 3 kor. Ponta Szilárd, dr. Krausz Ferenc, Selmeczy Mihály, Protity József, Joanescu Miklós, Aszód János, Zilahy Kálmán 2—2 kor. Orgovits Döme 1-60. Özv. Krizsán Jánosné, Krizsán Juliska 1-50—1-50. Kőszegi József, Mahler Kálmán, Mihaleczky Lajos, Nikora Mihály, Orgovits Angyalka, Pottyondy Vidorka, Csomor Károly, Boldis Gergely, Bába János, Császár István, Gibola Antal, Marosán György, Löw György, Deák Márton, id. Boldis István, Ördög Lajos, Bába Józsa, Baity Milán, Andrekovics Antal, id. Gyuricza István, Fazekas Antal, Baity Alexa, Belkó Kálmán 1—1 kor. Megyeri András 1 kor. 60 fill. Fogadják a nemesszivü felülfizetők ez uton is hálás köszönetünket.

— **Halálozás.** Özv. Asbóth Albertné, Kreiszler Jozefa 89 éves korában, november 28-án meghalt. Az általánosan ismert urnó elhalálozása mély részvétet keltett. Kiterjedt előkelő család gyászolja.

— **A helybeli „Korcsolya Egyesület“** ma délután 4 órakor közgyűlést tart.

— **Villamos világítás.** Városunk villamos világításának ügye most másodszer került a törvényhatósági bizottság elé. Az őszi rendkívüli közgyűlés tárgyalása után ugyanis a város és a villamos társaság közötti szerződés szaksterü felülvizsgálás céljából a kereskedelmi minisztériumhoz lett felküldve. A kereskedelmi minisztérium észrevételeit megtette s ennek tekintetbe vételével a képviselőtestület a szerződést újlag tárgyalta és módosította. Lassan-lassan, de ugylátszik még is van reménység, hogy valamikor a villamvilágítás be is lesz vezetve.

— **Uj magyar állampolgár.** Mayer György Sándor dombegyházi gyógyszerész, — volt svájci állampolgár — a m. kir. belügyminisztertől honosítási okiratot nyert. Az állampolgári esküt tegnap tette le Csanádvármegye alispánja előtt.

— **Befagyott szenzációk.** Csütörtök este két kocsin 5 ember érkezett Battonyára. A „Nemzeti szálloda“ udvarára tértek be, majd a lovak ellátása után betértek az ottani depóba s vigan vacsorához láttak. A rendőrszemnek — gyanus előttem mind, a ki él — gya-

nus volt ez a szokatlan nagy idegen forgalom, igazolásra szólította őket, mire egyikük futni kezdett. S mivel ma már minden jámbor embert sikerül elfogni, elfogták a menekült is és 4 társával együtt bekísérték őket a község házára. a hol egyikük azt állította, hogy itt lakó testvérjét jött meglátogatni, az időközben előhívott „testvér“ azonban kijelentette, hogy ezt a testvérét nem ösmeri. Ez a fordulat aztán rögtön szárnyra kelt, s pár pillanat múlva azzal üdvözölték egymást az emberek, hogy elfogták a gyilkosokat. Az elfogottak aztán a további faggatás után bevallották, hogy dohányt akartak csempészni, azért jöttek Battonyára, mire azonnali távozás terhe mellett szabadon bocsátották őket. — A péntek délelőtti órákban az a hír terjedt el, hogy a Vinga melletti Szécsány községben egy magányos asszonyt megfojtottak. Később tisztázták a helyzetet, a mikor is kitűnt, hogy az állítólag megfojtott asszony epilepsziában szenved, meg az alkoholt is szeretvén, eszméletlen állapotban találták ugyan, de később magához tért. Oh, mi szegény peches emberek! Van szenzációnk, s mielőtt a hír szárnyára bocsáthatnánk, megcáfolják. S ha van igazi szenzációnk, a mi megfelel a valóságnak, biztosan elkészünk a híresztelésével.

— **Hulló csillag.** A kik pénteken éjjel 12 óra 5 perckor még ébren voltak, ritka, nem mindennapi természeti tűneményben gyönyörködhetett. A déli égboltozaton (a városháza előtt állva, a park háta megett) függőleges irányban egy óriási meteor rohant végig, melynek rendkívül fényes ibolyaszínű fénye mintegy három másodpercig nappali világossággal szórta be a látóhatárt. A szerencsés szemlélőben határozottan azt a benyomást keltette, mint mikor a vak sötétségben villamos ivlámpákat gyujtanak meg. Nagyon valószínű, hogy eme rendkívüliségről szaklapokban még többet is fogunk olvasni, módját ejtük majd, hogy ezek nyomán olvasóinkkal ismertessük.

— **Baleset.** Rosucz Jelicza 16 éves mezőhegyesi cukorgyári munkást majdnem végzetessé váló baleset érte. Ugyanis nevezett a finomító második emeletén alkalmazott felülvilágító üvegtető tisztításával volt elfoglalva, s ezen munkájában őt Vida Mihály előmunkás figyelmeztette, hogy az üvegtetőre ki ne lépjen, mert baja történhetik. Mindennek dacára Jelica a tetőre lépett, s a következő percben velőtrázó sikolylyal fejfel leesett egy fagerendára, majd pedig az elsőemeleti padlóra zuhant. Súlyos sebeivel a mezőhegyesi kórházban ápolják.

— **A szegénysorsu tüdőbetegek** javára „Csak egy virágszálat“ jeligével megindult országos gyűjtés igen sikeres befejezést nyer. Arról értesülünk, hogy nemcsak vármegyénkben, ha-

nem városunkban is rendezni fognak még a tél folyamán egy nagyszabású jótékony estélyt. Az estély sikerét azok vették kezükbe, a kiknek már neve garancia, hogy a nemescélra szép anyagi sikerű estély lesz, ezenfelül társadalmi életünknek egyik emlékezetes művészi sikere. Maga az egyesület országos központja, a szívósan fáradozó József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület is készséggel akcióba lép és a helyi rendezőseget támogatja abban, hogy előkelő művész vendégek lépjenek föl, az emberbaráti célra.

— **Utépités.** Dombegyháza és Kisiratos községek között lévő megyei utat a törvényhatóság kiépített. E hó 16-án lesz a közigazgatási bejárás. A kereskedelmi minisztérium képviselőjében Petrácsek Ferencz műszaki főtanácsos, továbbá Vertán Endre megyei aljegyző, Petrovics Mihály járási főszolgabíró, Kurtics, Kisiratos és Dombegyháza községek előljárói, valamint a makói államépítészeti hivatal főnöke lesznek jelen.

— **Dombegyházán az állatok között** pusztító lépfene megszűnt.

— **Olcsóbb lesz a telefon.** A kereskedelmi minisztériumban komolyan foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy a telefon használati díjakat leszállítják. Mint értesülünk, már dolgoznak is azon a rendeleten, amely a díjak leszállítását szabályozza, sőt hír szerint az új rend január 1-én már életbe is lépne. Hogy ez a rendelet mit jelentene a telefon kiterjesztésében, azt felesleges is bővebben magyarázni. Tudjuk azt nagyon jól, hogy a telefon nagyobb mérvű bevezetésének eddig csupán az az egy körülmény állta útját, hogy sokan drágállották. Amint tehát a díjakkal le fognak szállni, megsokszorozódik a telefonelőfizetők száma s így mig egyrészt a telefon áldásos hasznát nagyobb körben élvezik, addig másrészt a postakincstár is a megsokszorozott előfizetők száma után nagyobb jövedelmet lát. Mindenképpen csak örvendetes reformnak kell üdvözölnünk a díjak leszállítását s csak azt az egyet óhajtjuk, hogy az minél előbb mngtörténjék.

— **Se pénz — se ló.** Szelezsán János helybeli lakos az aradi vásáron 70 koronáért vett egy fekete lovat. Az eladó Muntyán Tódor mária-radnai lakosnak mondotta magát. Megkötötték az ügyletet, mert a ló sem többet, sem kevesebbet nem ért a 70 koronánál. Fizetésekor sz állítólagos Muntyán „nem találta“ magánál a járlat-levelet, megnyugtatta hát Szelezsánt, hogy majd postán elküldi neki, nagyobb biztosíték fejében pedig vonjon le 20 koronát a vételárból. Szelezsán ki is fizetett 50 koronát s haza hozta a lovat Battonyára, azonban a járlat-levelet csak hiába varta. Jelentést tett hát a csendőrségnél, a

honnán nyomban megkeresték M.-Radna községet, hogy Muntyán Tódortól a járlatot haladéktalanul szerezék be. Az ottani előjáróság azonban visszajelentette, hogy ott ismeretlen a Muntyán Tódor név. Vannak ugyan Tódorok, de egyik sem Muntyán, s viszont vannak Muntyánok, de azok között — fátumszerűen — a legjobb akarattal sem találunk Tódort. Ennek a lesújtó jelentésnek az alapján aztán szegény Szelezsántól elvették az 50 koronás táltost, mert alapos a gyanu, hogy lopott jószág. A csendőrség megindította a nyomozást.

— **Bitangóságban talált tehén.** A szomszédos Ópécskán egy koros fehér sárgás tehén bitangóságban találtatott, igazolt jogos tulajdonosa folyó évi december hó 7-éig átveheti. Nem jelentkezés esetén dec. hó 7-én d. e. 9 órákor nyilvános árverésen el fog adatni.

Szerkesztői üzenet.

Sigma. Hozzászólását vettük. Szerkesztőnek tudnia kell az állnevek eredetijét. E nélkül válasza ne is várjon senki, soha.

L. J. Rkovich. Köszönjük. Később hozzuk.

1006./1908. v. h. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a battonyai kir. járás-bíróságnak 1908-ik évi V. 613/4. számú végzése következtében dr. Bock Róbert battonyai ügyvéd által képviselt Vidiezki Zsiva battonyai lakos javára 900 kor. s jár. erejéig 1908. évi október hó 21. n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 914 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: 3 ló, 2 koca, gazdasági eszközök, takarmányfélék, házi butorok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a battonyai kir. jbiróság 1908. évi V. 613/4. számú végzése folytán 900 korona tőkekövetelés, ennek 1908. évi augusztus hó 18. napjától járó 6% kamatai, 1/3 % váltódíj és eddig összesen 63 K 80 fil. ben bíróilag már megállapított költségek erejéig, battonyai határban, Fischer dűlőben, adós tanyáján d. e. 9 órákor és adós falubeli lakásán d. u. 2 órákor leendő megtartására

1908. évi december hó 10-ik napjának d. e. órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fog adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Battonyán, 1908. évi november hó 25. napján.

Gróff Károly,
kir. jbirósági végrehajtó.

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajosok ferdénnttek és amputáltak
:: :: részére :: ::

Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 8. felemelet

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésre áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

Szabadalmazott sérvkötők már 5 kor.-tól lefelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgáltanak s pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

Hygienikus cikkek a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tucatanként 2-16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

Egy jó karban levő zongora jutányos áron eladó

Értekezhetni BABITS REZSŐ áll. iskolai igazgató tanítóval.

TATAI BRIKETT

kitűnő szobafűtési szén.

Jutányos árban azonnalszállítja:

Magyar Általános Kőszénbánya Részvénytársulat

Budapest, V., Erzsébet tér 19.

Egy 200 darabból álló
: (teljes régi magyar) :

bélyeggyűjtemény

olcsón eladó. — Cim a kiadóban.

Nyomatott Ruber István gyorsajtóján, Battonya.

Okleveles

gépész-kovács

ajánlkozik uradalomba, józan előéletű, 26 éves, nős. Vizsgázott lóvasaló.

Cim a kiadóhivatalban.

Az Ip.rtestülettel szemben levő PINTÉR-fele házban, Nagy Mártonnál

2 butorozott szoba

azonnal bérbe kiadó. Bővebbet ugyanott.

Valódi tiszta

pergetett méz

akácvirág idejéből való **1 kilo 1 kor. 36 fillér.** — 5 kilos postabödön: **6 kor.** 4 és fél kilo méz tartalommal.

SÜTŐ SÁNDORNÁL
Battonyán.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel hozom a mélyen tisztelt közönség b. tudomására, hogy

Battonyán, saját házamban Kovács-házi-ut (Mogyorósey Elek mellett

bádogos műhelyt

nyitottam. — Elvállalok mindennemű épület- és diszmű munkát, ugyszintén javításokat a legolcsóbb árak mellett.

B. pártfogásukat kérve maradok

teljes tisztelettel

Fekete László

épület- és diszmű-bádogos.

HIRDETÉSEK

jutányos árban

:: felvétetnek ::

a Kiadóhivatalban.